

“A banda del seu caràcter nacional espanyol, la LOU no diu molt més sobre el procés d’habilitació de professors i això ha incrementat la desconfiança de les universitats i les ha empès a convocar més places de les que haurien estat lògiques en un altre moment”

La ministra d’Educació, Pilar del Castillo, ha manifestat el seu malestar per l’allau de places convocades per les universitats de l’estat en els últims mesos i les ha tornat a acusar d’“endogàmia”. Del Castillo va revelar que, en un any normal, les universitats convoquen unes 2.500 places i enguany, en canvi, se n’han convocades unes 9.000, la majoria de les quals en les últimes quatre setmanes. La ministra s’emprenya i escenifica una tragèdia que ha anat assatjant les últimes setmanes, ja que aquesta actitud dels centres acadèmics públics no va començar ahir sinó el dia en què el PP i el Govern espanyol van deixar clar que la Llei Orgànica d’Universitats (LOU) seria com ell vol i no el fruit del diàleg i el consens amb els partits polítics i la comunitat universitària.

El plantejament de la LOU per part del Govern ha estat, des del principi, molt clar. Per no cedir en cap dels punts que el PP considera bàsics, l’avantprojecte de la llei ja incorporava una sèrie d’articles i disposicions transitòries –com la que obligava els rectors a dimitir– que eren matèria de debat i uns altres d’intocables.

Un dels punts innegociables més importants és l’anomenada habilitació nacional, l’abast de la qual va explicar millor que ningú el rector de la Universitat de Barcelona, Joan Tugores, en el programa *El matí de Catalunya Ràdio*: “És com si, per entrar

La comèdia de les places

a Catalunya Ràdio, sotmetessin els periodistes a un examen d’habilitació nacional a Madrid, en el qual no es tingués en compte si dominen el català o no.”

Es cert que hi ha hagut canvis en la llei i l’examen no es farà a Madrid sinó al lloc on treballa el que siga nomenat president del tribunal d’habilitació. Pot ser Barcelona, Salamanca o Múrcia. Aquest punt, però, no canvia substancialment el caràcter nacional espanyol de la convocatòria. A banda d’aquest aspecte, la llei no diu molt més sobre les característiques d’aquest procés d’habilitació i això ha incrementat la desconfiança de totes les universitats de l’estat, que desconeixen fins i tot quan començarà el procés d’habilitacions –que evidentment necessitarà un temps per funcionar correctament i a ple rendiment. De moment, doncs, la LOU obre un període d’incertesa pel que fa a la convocatòria de places i això ha empès totes les universitats a convocar-ne més de les que haurien estat lògiques.

La resposta del Govern espanyol a aquest fet no ha estat la que cal esperar d’un executiu que vol resoldre problemes: explicar tots els ets i uts de l’habilitació. Ben al contrari, l’executiu ha radicalitzat la seua pròpia llei en aquest aspecte: si, al principi, el text posava el límit perquè les places convocades siguen afectades per l’habilitació en el moment en què entrara en vigor de la llei, ara aquest límit s’avança a la publicació de la Llei al BOE. Una mesura que, certament, no busca consens sinó enfrontament. L’escenificació de Del Castillo, per tant, sobra.

Coordinació: Alex Millan

Assessors editorials: Josep Enric Llebot, Juli Peretó, Jaume Sureda

Col·laboradors: Gemma Aguilera, Esther Aleu, Alberto Cabello, Joan Fibla, David Forniés, Amanda Gascó, Manuel Rubio, Xavi Vellerino

i Equip Cum Laude: Oriol Freixenet, Cristina Gaggioli, Eugènia Riera i Enric Violan